

# РЕШЕНИЕ

№ 6022

гр. София, 20.10.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова**

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова**

**Геновева Йончева**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5973** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез юрк. Х. Х., срещу решение от 16.05.2022 г., постановено по НАХД № 1808/2022г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 112-ти състав, с което е отменено негово Наказателно постановление (НП) № 2166 от 16.08.2021г. за налагане на административно наказание "глоба" в размер на 300 /триста/ лева на Б. А. Г., на основание чл. 209а, ал. 4, пр. 2, вр. ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ) и чл. 53, ал. 1 ЗАНН.

В касационната жалба се обосновават доводи за неправилност на съдебното решение, поради наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/ – нарушение на закона и допуснато съществено нарушение на процесуални правила. Жалбоподателят възразява срещу решаващият извод на съда, че здравните заповеди на министъра за въвеждане на противоепидемични мерки имат нормативен характер. Счита, че отмененото НП отговаря на всички изисквания за правилност и обосновааност, поради което претендира отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на друго, с

което да се потвърди процесното наказателно постановление.

Ответникът - Б. А. Г., не ангажира становище по касационното оспорване.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

При принципно правилно установена фактическа обстановка СРС е извел погрешни правни изводи, рефлектирали върху правилността на постановления от него съдебен акт.

Няма спор по делото и това се установява от приобщените с преписката, приети като доказателства по делото документи, писмени доказателства и гласни доказателствени средства, че на 01.08.2021 г., около 10:00 часа в [населено място], Б. А. Г. се намирал на вестибюл 2 на метростанция "Г. М. Д." без правилно поставена защитна маска на лицето или друго средство, което да покрива носа и устата му. Същият е бил забелязан от полицейски служител, разпитан като свидетел в първоинстанционното производство - Г. С., който му поискал документ за самоличност и му съставил АУАН от същата дата с бланков № 637036. С АУАН е ангажирана отговорност на лицето за извършено нарушение на чл. 209, ал. 1 ЗЗ. Актът е съставен в присъствието на свидетеля Г. Г.. На базата на съставения акт административнонаказващият орган, настоящ касатор, е издал обжалваното НП, с което позовавайки се на Решение № 395/28.04.2021 г. на Министерски съвет на Република България и т. 7 от Заповед № РД-01-646/29.07.2021 г. на министъра на здравеопазването, на основание чл. 209а, ал. 1 ЗЗ и чл. 53 ЗАНН на ответника Б. А. Г. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лева.

Изводът на СРС за незаконосъобразност на издаденото НП се основава на заключението, че Заповед № РД-01-646/29.07.2021 г., с която в страната са въведени противоепидемични мерки, представлява нормативен административен акт и доколкото не е обнародвана в Държавен вестник същата не е породила правно действие, не може да се прилага от правораздавателните органи и не може да служи за санкциониране на гражданите при установено поведение, несъответстващо на предписаното й.

Прието е също, че НП е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, като в него е посочена като нарушена само разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, а е следвало да бъде изписана и разпоредбата на нормативния административен акт, която попълва бланкетната норма на законната разпоредба, а това пряко ограничавало правото на защита на санкционирания субект.

Решението е валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Настоящият касационен състав не споделя становището на въззивния съд относно правната природа на Заповед № РД-01-646/29.07.2021 г., която в противоречие с извода на СРС намира, че същата носи белезите на общ административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 65 АПК общи са административните актове с еднократно правно действие, с които се създават права или задължения, или непосредствено се засягат права, свободи и законни интереси на неопределен брой

лица, както и отказите да се издадат такива актове. Коментираната здравна заповед не урежда абстрактни правила за поведение при извънредно положение поради здравни причини, нито дори правила за COVID епидемии, а има за цел да уреди възникналата ситуация във връзка с настъпилата пандемия COVID-19. Заповедта е издадена именно в неотложна ситуация за опазване на живота и здравето на гражданите на територията на страната, като същата е оповестена чрез средствата за масово осведомяване, чрез извънредни пресконференции, както и на страницата на Министерството на здравеопазването.

Бидейки общ административен акт в какъвто смисъл е и изричната разпоредба на чл. 63, ал. 11 ЗЗ в приложимата редакция на закона, АПК не предвижда процедура по неговото обнародване в Държавен вестник, а е уредено специално производство по приемане и оповестяване. Наред с регламентиранията правила е налице изключение. Съгласно чл. 73 АПК, когато неотложно трябва да се издаде общ административен акт за предотвратяване или преустановяване на нарушения, свързани с националната сигурност и обществения ред, за осигуряване на живота, здравето и имуществото на гражданите, може да не се спазят някои от разпоредбите на този раздел за уведомяване и участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта. В тези случаи в хода на изпълнението на акта се оповестяват съображенията за издаването му.

По делото не е спорно, че в съответствие с чл. 63, ал. 11 ЗЗ (ДВ., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) въпросната заповед на министъра е обявена на електронната страницата на министерството, поради което същата е породила правно действие.

Съдебната практика на Върховния административен съд, посочена в обжалваното съдебно решение е неотнормативна в случая, т.к. предмет на съдебна проверка по цитираните дела са друга категория административни актове.

Тъй като въззивният съд е изяснил в пълнота фактическата обстановка, касационният състав намира, че правилно и законосъобразно е реализирана административнонаказателната отговорност на ответника с процесното НП.

Съгласно чл. 63, ал. 1 ЗЗ при непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1, с цел защита и опазване живота и здравето на гражданите, се обявява извънредна епидемична обстановка. По силата на ал. 4 при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област. В изпълнение на това правомощие с т. 7 от Заповед № РД-01-646/29.07.2021 г., считано от 01.08.2021 г. до 31.08.2021 г., на територията на Република България е въведена и следната временна противоепидемична мярка: „Всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, лечебни и здравни заведения, аптеки, оптики, национални центрове по проблемите на общественото здраве, административни учреждения и други места, в които се обслужват или имат достъп гражданите, железопътни гари и автогари, летища, метростанции, търговски обекти, църкви, манастири, храмове, музеи и др., са длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3“.

При действието на посочената заповед Б. А. Г. се е намирал на закрито обществено място, каквото безспорно е вестибюл 2 на метростанция „Г.М.Д.“, без поставена

защитна маска на лицето или друго средство покриващо носа и устата, с което е нарушил въведената противоепидемична мярка и правилно на основание чл. 209а, ал. 1 ЗЗ му е било наложено наказание глоба в минималния размер от 300 лв.

Нарушението е безспорно установено и правилно квалифицирано.

Съставените АУАН и НП съдържат основните и съществени факти и обстоятелства, описващи вмененото административно нарушение, включително индивидуализиращите нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателят да разбере какво е нарушил. Заповедта на министъра, с която е въведена противоепидемичната мярка, приета за нарушена, изрично е посочена както в АУАН, така и в НП. Изрично е отбелязано, че наказаното лице не е изпълнило т. 7 от Заповед № РД-01-646/29.07.2021 г., с което виновно е нарушило чл. 209а, ал. 1 ЗЗ в приложимата му редакция. Нормата съдържа състав на административно нарушение, която препраща към министерската заповед, въвеждаща определени задължения за неопределен брой лица, чието неизпълнение е въведено като административно нарушение и се санкционира с нормативен акт – Законът за здравето.

Наложено наказание е съобразено със законовия минимум, тежестта на нарушението и неговата специфика. Определено е в рамките на закона, предвидени за извършеното нарушение и съответства на целите на чл. 12 ЗАНН. По никакъв начин не е нарушено правото на защита на наказаното лице. Обект на увреждане или засягане от нарушението са обществените отношения, свързани с живота и здравето на гражданите. Отчетена е обществената опасност от извършеното деяние- нарушение на въведени противоепидемични мерки. Не се установяват извинителни причини за нарушаване на въведените противоепидемични мерки. Не се установява да са били налице обективни причини за несъобразяване на поведението на наказаното лице с въведените за всички граждани на територията на страната мерки, поради което случаят не може да се квалифицира като маловажен.

Горното обосновава извод за основателност на релевираните пред настоящата инстанция касационни доводи. Атакуваното съдебно решение като неправилно следва да бъде отменено, а процесното НП - потвърдено.

При този изход на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на касатора искане за разноси, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на СДВР следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационна инстанция в размер на 80 (осемдесет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

### РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 16.05.2022 г., постановено по НАХД № 1808/2022г. по описа на Софийския районен съд, НО, 112-ти състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 2166 от 16.08.2021, издадено от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл. 209а, ал. 4, пр. 2, вр. ал. 1 от Закона за здравето и чл. 53 ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания, на Б. А. Г. е наложено административно

наказание "глоба" в размер на 300 /триста/ лева за допуснато нарушение на чл. 63, ал. 1 с. 3.

ОСЪЖДА Б. А. Г. да заплати на Столична дирекция вътрешните работи разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.